

Derfor er diskussionen om, hvorvidt det her er mere relevant end andet i sundhedsvæsenet, skudt ved siden af.

Vi vil stemme imod brugerbetaling, og hvis det bliver vedtaget, stemmer vi imod loven til slut. Vi mener, at hvis det er sådan, at det bliver indført, så er det bedre, at denne lov ikke bliver vedtaget, og så skal den stemmes ned.

Konsekvensen af, at den bliver stemt ned, vil være, at § 4 i loven om de videnskabetiske komitéssystemer stadig væk gælder, og det lægger en udmærket ramme for det videre arbejde. Der er nemlig ikke brugerbetaling, og dér er der også adgang for lesbiske, og dér er der også adgang for enlige. I virkeligheden er det sådan, at hvis man skulle finde på at indføre brugerbetaling i denne her lov, så er der kun én vej at gå, og det er at stemme den ned.

Det håber vi så at et flertal i Folketinget vil gøre sammen med os, og så kan ministeren eventuelt trække lovforslaget tilbage. Jeg har hørt, at hvis ministeren skulle finde på at gøre det, så vil de borgerlige opretholde det. Jeg håber så, at et flertal i Folketinget, dvs. regeringen og andre sammen med Enhedslisten, vil stemme loven ned og så sige: Det er alt andet lige bedre end en lov, hvor man indfører brugerbetaling på et så fuldstændig vilkårligt grundlag som det, der ligger her.

Pia Kjærsgaard (DF):

Debatten under tredjebehandlingen i dag af lov om kunstig befrugtning har primært drejet sig om betaling, og om lesbiske kvinder skal have adgang til at få kunstig befrugtning. Og det er det, jeg som Dansk Folkepartis ordfører vil forholde mig til.

Som jeg var oppe at fortælle i en kort bemærkning, så støtter Dansk Folkeparti, at der bliver indført en brugerbetaling for kunstig befrugtning. Vi støtter de forslag, der i forskellig grad indebærer en betaling for kunstig befrugtning. Vi synes, det er rimeligt, når man ser på sygehusvæsenet, at der prioriteres mellem de områder, som ikke direkte kan betragtes som sygdom, og det kan man altså ikke med barnløshed. Uanset hvor mange modeller der så har været i udvalget for at gøre det til en sygdom, så er det ikke at betragte som en sygdom.

Jeg skal kraftigt understrege, at Dansk Folkeparti ønsker et offentligt sygehusvæsen, som er betalt af skatteborgerne. Det skal der slet, slet ikke herske tvivl om. Men dér, hvor vi bør prioritere, er inden for ventelisteproblemerne for de

sygdomme, som kan afhjælpe mange mennesker en lidelse. Vi kender dem alle sammen. Der er ingen grund til at liste dem op. Vi har haft masser af diskussioner om det i Folketingssalen, uden at det har hjulpet synderligt. Det offentlige sygehusvæsen trænger stadig væk til penge, og det offentlige sygehusvæsen trænger stadig væk til rationalisering, for at man kan varetage patienternes tarv.

Så kan jeg ikke lade være med at komme med en bemærkning til Enhedslistens ordfører, som nævnte, at livskvalitet også var et sundhedsmæssigt spørgsmål for Enhedslisten. Det lyder selvfølgelig godt at sige det på den måde. Nu diskuterer vi kunstig befrugtning, men jeg vil godt spørge Enhedslistens ordfører: Hvis nogle f.eks. synes, at de skal have nogle pænere bryster, er det så også en form for livskvalitet? Synes Enhedslisten også, at det altid skal betales af det offentlige sygehusvæsen?

Vi er nødt til at sætte nogle grænser og sige: Hvor meget kan det offentlige være med til? Og jeg skal endnu en gang understrege, at Dansk Folkeparti ønsker, at det offentlige sygehusvæsen skal fungere. Jeg synes også godt, at man i denne her debat kan diskutere de grundlæggende principper, og det er så set i forhold til kunstig befrugtning.

Mennesker, som ikke kan få børn på naturlig vis, skal efter flere partiers mening betale en pris selv. Hvad med f.eks. abort? Vil det ikke også være rimeligt, at vi på et tidspunkt drøftede, om mere end den første abort skal være gratis? Er det ikke rimeligt at diskutere sådan nogle spørgsmål og specielt i relation til kunstig befrugtning? Nogle forsøger at komme af med et barn og får det betalt, andre vil gerne have et barn, men skal betale. Jeg synes altså, det er en helt rimelig diskussion.

Så kan jeg jo ikke nære mig for at sige, når nu jeg hører fru Tove Lindbo Larsen i sin ordførertale lovprise det offentlige sundhedsvæsen og sige, at der skal være solidaritet og lighed, at det er jo ingen hemmelighed, og jeg røber ikke noget forkert her fra Folketingets talerstol ved at sige, at der jo altså også er socialdemokrater, som har benyttet sig af andre muligheder. De, der har det tæt inde på livet, ved godt, at der desværre ikke er den lighed og der ikke er den solidaritet, som man godt kunne ønske at der var. Gid det var så vel, men sådan er det jo ikke.

Må jeg så sige med hensyn til lesbiske kvinder og det ændringsforslag, der er, om fortsat at tillade kunstig befrugtning: Det er en gevaldig